

b) vysvědčení škol z území Slovenska a Podkarpatské Rusi vydaná po 28. říjnu 1918, jež dle živnostensko-právních předpisů platných na tomto území opravňují k úlevám při nastoupení živnosti;

c) vysvědčení škol z jiných než pod písmenou b) uvedených území bývalého státu uherského vydaná do konce školního roku 1918—1919, jichž návštěva dle živnostensko-právních předpisů platných na území Slovenska a Podkarpatské Rusi před 1. červnem 1925 opravňovala k úlevám při nastoupení živnosti;

d) vysvědčení škol z jiných než pod písmenou a) uvedených území bývalého Rakouska vydaná do konce školního roku 1918/1919, jichž návštěva dle živnostensko-právních předpisů platných na území dříve rakouském opravňovala k úlevám při nastoupení živnosti.

§ 2.

Vysvědčení o zkouškách stavebních živností složených před kteroukoliv komisí v republice Československé jsou platnou součástí průkazu způsobilosti pro nabytí koncese k provozování příslušné stavební živnosti kdekolivěk na území Československé republiky.

§ 3.

Vládní nařízení ze dne 13. září 1920, č. 528 Sb. z. a n., o postavení československých státních živnostenských učilišť, nacházejících se na území dříve uherském, na roveň ostatním státním živnostenským učilištím ohledně náhrady předepsané doby učební, po případě předepsaného zaměstnání pomocnického, se zrušuje.

§ 4.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministrem školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Peroutka v. r.

66.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 11. května 1927
o přístupu Československé republiky k Mezinárodní úmluvě o mšici révové a k Prohlášení doplňujícímu Úmluvu.**

K žádosti vlády Československé republiky oznámila dne 14. října 1926 Spolková rada

švýcarská státům vázaným Mezinárodní úmluvou o mšici révové sjednanou 3. listopadu 1881, že Československá republika přistupuje k Úmluvě se závěrečným protokolem téhož data a k Prohlášení ze dne 15. dubna 1889, doplňujícímu článek 3. Úmluvy, čímž přístup ten podle čl. 13 Úmluvy nabyl mezinárodní působnosti.

Úmluva a Prohlášení byly vyhlášeny v říšském zákoníku z r. 1882 pod č. 105, pokud se týče roku 1890 pod č. 16 a ve Sbírce zákonů uherských v zákonném článku XV z r. 1882, pokud se týče XLI z r. 1889, a jsou jimi vázány tyto státy: Německo, Rakousko, Belgie, Španělsko, Francie, Maďarsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemí, Portugalsko, Rumunsko, Království Srbů, Chorvatů a Slovinců, Švýcarský a Československo.

Dr. Beneš v. r.

67.

**Vládní nařízení
ze dne 28. května 1927,**

kterým se provádí zákon o volebním právu příslušníků branné moci a četnictva.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 3 a 5 zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 56 Sb. z. a n., o volebním právu příslušníků branné moci a četnictva:

§ 1.

(1) Vojenskými osobami uvedenými v § 1, odst. 1., zákona č. 56/1927 Sb. z. a n. rozumějí se ti, kdož jsou povoláni:

a) ke evičením ve zbraní (služebním) podle § 22 branného zákona;

b) k činné službě za mobilisace a ve válce podle § 23 téhož zákona;

c) v míru k výjimečné činné službě podle § 27 téhož zákona;

d) k výjimečné činné službě za mobilisace a ve válce podle § 28 téhož zákona.

(2) Tyto vojenské osoby zapisují se do stálých seznamů voličských a mohou býti voleny do zákonodárných sborů a do všech zastupitelských sborů, do nichž se volí podle seznamů těch, vyhovují-li jinak zákonným podmínkám; voliti však nemohou.